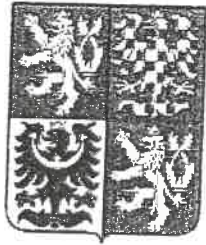

Vypraveno
dne 29. 3. 2017
PŘÍLOHA

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Milan Chovanec

ministr vnitra

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 30. 3. 2017
podpis: [signature]

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.:

0907+

Č. j. MV-938-4/SO-2017

Praha 23-03-2017

Počet listů: 5

Účastnice řízení:

Nezletilá

st. přísl. Republika Kosovo
bytem

Zákonný zástupce:

Pan

st. přísl. Republika Kosovo
bytem

ROZHODNUTÍ

Ministr vnitra jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), po předchozím projednání v rozkladové komisi ministra vnitra, **rozhodl o rozkladu**, který podal pan [redacted] na [redacted] přísl. Republika Kosovo, bytem [redacted] jako zákonný zástupce [redacted] t. přísl. Republika Kosovo, by [redacted] dále jen „účastnice řízení“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 19. 9. 2016, č. j. VS-10804/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) vyhověno žádosti účastnice řízení o udělení státního občanství České republiky,

takto:

podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 9. 2016, č. j. VS-10804/835.3/2-2014,

zamítá.

ODŮVODNĚNÍ

Zákonný zástupce 63, st. přísl. Republika Kosovo, bytem podal dne 5. 11. 2014 prostřednictvím Krajského úřadu Jihomoravského kraje žádost o udělení státního občanství České republiky pro účastnici řízení. Matka účastnice řízení s podáním žádosti o udělení státního občanství České republiky souhlasila. Žádost byla správnímu orgánu I. stupně doručena dne 11. 12. 2014.

Správní orgán I. stupně po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatoval, že účastnice řízení se na území České republiky fakticky zdržuje od roku 2009, trvalý pobyt má povolen od 15. 6. 2011. Žije ve společné domácnosti se zákonnými zástupci a sourozenci, kteří jsou státními občany Republiky Kosovo. Zákonní zástupci účastnice řízení, na kterých je účastnice řízení zcela citově a materiálně závislá, o státní občanství České republiky nežádají.

Ve správním řízení účastnice řízení vzhledem ke svému věku (mladší 15 let) neprokazuje splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 14 odst. 3, 4 a 5 zákona o státním občanství České republiky. V odůvodnění zamítavého rozhodnutí bylo konstatováno, že účastnice řízení nespĺňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství České republiky, protože má v České republice povolen trvalý pobyt od 15. 6. 2011, tedy méně než 5 let ke dni podání žádosti. Nelze prokázat, že by účastnice řízení byla z hlediska rodinného na území České republiky plně integrována, nelze konstatovat ani její sociální integraci, protože s ohledem na její věk nemůže mít na území České republiky vytvořeny pevné sociální vazby. Z tohoto důvodu se správní orgán I. stupně rozhodl s ohledem na nedostatečnou rodinnou a sociální integraci podmínku stanovenou v § 14 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství České republiky neprominout. Ve správním řízení došel správní orgán I. stupně k závěru, že v současné době není v zájmu účastnice řízení, aby jí bylo uděleno státní občanství České republiky, aniž by toto státní občanství nabyli i její rodiče jako její zákonní zástupci. Tento závěr má i právní oporu v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 142/2013-29, ve kterém Nejvyšší správní soud zdůraznil dodržení obecně uznávané zásady jednotného státního občanství rodičů a dětí, když vyslovil, že *„jejím účelem je ochrana rodinných vazeb a zabezpečení jednotného státního občanství celé rodiny“*.

Na základě výše uvedeného správní orgán I. stupně svým rozhodnutím ze dne 19. 9. 2016, č. j. VS-10804/835.3/2-2014, žádosti o udělení státního občanství České republiky nevyhověl.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 9. 2016, č. j. VS-10804/835.3/2-2014, podal zákonný zástupce účastnice řízení včasný rozklad. Napadené rozhodnutí označil za nezákonné a nepřezkoumatelné, když správní orgán nepřihlédl ke všem okolnostem případu, čímž porušil ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu. Současně nesouhlasí s tvrzením o nedostatečné sociální a rodinné integraci. Dále upozorňuje na skutečnost, že současná právní úprava umožňuje dvojí občanství pro žadatele, totéž umožňuje i právní úprava v Republice Kosovo, tudíž by tzv. zásada jednotného státního občanství v rodině zůstala zachována i v případě udělení státního občanství České republiky nezletilé dceři, když by i jejím rodičům zůstalo státní občanství Republiky Kosovo. Zákonný zástupce v rozkladu také poukázal na délku správního řízení, která trvá téměř 2 roky. V závěru návrhu na rozklad zákonný zástupce zdůraznil, že nezletilá

dcera je v České republice dokonale integrována, považuje Českou republiku za svůj domov a v těchto intencích navrhuje znovu posoudit žádost a státní občanství České republiky udělit.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska integrace účastnice řízení ve smyslu ustanovení § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky a z hlediska splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 14 zákona o státním občanství České republiky.

Ministr vnitra konstatuje, že nemůže odhlédnout od objektivně dané překážky pro neudělení státního občanství České republiky, která bezprostředně souvisí s nízkým věkem účastnice řízení, která je plně citově a zejména existenčně závislá na zákonných zástupcích, státních občanech Republiky Kosovo, kteří o státní občanství České republiky nežádají.

Ministr vnitra v této souvislosti plně reflektuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 142/2013-29, když obdobně jako Nejvyšší správní soud v rozsudku pro daný případ, mimo jiné konstatuje, že neudělení státního občanství České republiky je sice pro účastnici řízení nepříznivé a nechtěné, ale nezakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí. Správní orgán I. stupně v dané věci zjistil skutkový stav věci a na jeho základě dospěl k závěru, že je nezbytné uplatnit pro daný případ soudní judikaturou respektovanou zásadu zachování jednotného státního občanství v rodině, respektive zachování jednotného státního občanství rodičů a dětí.

Správní orgán I. stupně rozhoduje v obdobných věcech obdobně a ve stejných věcech stejně. Dosud správní orgán I. stupně v případech žádostí o udělení státního občanství České republiky podávané samostatně za nezletilé děti mladší 15 let rozhodoval tak, že tyto žádosti s ohledem na zásadu jednotného státního občanství v rodině zamítal. V tomto konkrétním případě nezletilé účastnice řízení ministr vnitra ze spisu nezjistil nic, co by dokládalo, že zákonní zástupci mohli legitimně očekávat (§ 2 odst. 4 správního řádu), že žádosti bude v plném rozsahu vyhověno, když žádost podávali s vědomím, že se jedná o velmi nízký věk nezletilé účastnice řízení, která je zcela závislá na jejich existenční a citové péči, a kteří jsou cizími státními příslušníky a o státní občanství České republiky nežádají, jak již bylo výše uvedeno. Vzhledem k tomu, že nikdo z rodiny nemá státní občanství České republiky, může rodinná integrace do české společnosti probíhat jen v omezeném rozsahu, který zatím nepostačuje pro udělení státního občanství České republiky. Účastnice řízení není do české společnosti integrována ani z hlediska sociálního. Toto nemůže v dostatečné intenzitě zajistit ani její školní docházka, a to ani navzdory tomu, že dosahuje dobrých studijních výsledků. Pouhé plnění školní docházky není dostačující faktorem pro plnou společenskou integraci ani podle aktuální judikatury Nejvyššího správního soudu (viz výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu). Vazba účastnice řízení na rodinu je pro ni stále určující a zásadní, přičemž ostatní sociální vazby jim nelze zatím klást na roveň.

Ministr vnitra konstatuje, že správní orgán I. stupně postupoval zcela v souladu se zákonem o státním občanství České republiky, když vyhodnotil rodinnou integraci a sociální integraci nezletilé účastnice řízení za nedostatečnou.

Námítku zákonného zástupce k tomu, jak posuzovat zásadu jednotného státního občanství v jejich rodině, je možné v kontextu již uvedeného pokládat za právně irelevantní, neboť v dříve citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu je tato zásada uváděna v souvislosti s žádostí o udělení státního občanství České republiky celé rodině. Princip jednotného státního občanství v rodině je shledáván v tom, že není nezbytné (či důvodné), aby dítě disponovalo státním občanstvím České republiky na rozdíl od svých rodičů, kteří jej právně zastupují, vychovávají a na nichž je citově a existenčně závislé.

Ministr vnitra v kontextu shora uvedeném uvádí, že zákon o státním občanství České republiky v § 35 pamatuje na osoby, které na území České republiky žijí, a je zde předpoklad, že budou v České republice pobývat i nadále, aby po dosažení zletilosti mohly učinit prohlášení a nabýt tak státní občanství České republiky zjednodušenou formou. Zároveň ministr vnitra konstatuje, že institut trvalého pobytu garantuje nezletilým osobám všechna nezbytná práva pro jejich další pobyt a dospívání na území České republiky, jako je například zdravotní pojištění, pobyt na území České republiky, přístup ke vzdělání aj., není to však důvod, pro který se nezletilým osobám státní občanství České republiky uděluje.

Na základě uvedených skutečností ministr vnitra rozhodl způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Milan Chovanec

Rozdělovník:

2. Ministerstvo vnitra, odbor správní
3. Ministerstvo vnitra, odbor všeobecné správy

